

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 22. kolovoza 2021.

[Multimedia]

Utjelovljenje nas poziva prepoznati Isusa u drugima

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije (Iv 6, 60-69) pokazuje nam reakciju mnoštva i učenikâ na Isusov govor nakon umnažanja kruhova. Isus je pozvao tumačiti to znamenje i vjerovati u njega, koji je istinski kruh koji je s neba sišao, kruh života; i objavio je kako je kruh koji će On dati njegovo tijelo i njegova krv. Te riječi zvuče oporo i nerazumljivo ušima ljudi, tako da od toga časa – kaže se u Evandjelju – mnogi od njegovih učenika odstupaju od njega, to jest prestaju slijediti Učitelja (rr. 60.66). Tada Isus pita Dvanaesticu: „Da možda i vi ne kanite otići?“ (r. 67), a Petar, u ime cijele skupine, potvrđuje odluku da ostane s njim: „Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga. I mi vjerujemo i znamo, ti si svetac Božji“ (Iv 6, 68-69). Lijepe li ispovijedi vjere!

Zadržimo se nakratko na stavu onih koji odstupaju i odlučuju prestati slijediti Isusa. Otkud ta nevjera? Koji je razlog toga odbijanja?

Isusove riječi izazivaju veliku sablazan: On kaže da je Bog odlučio očitovati samoga sebe i ostvariti spasenje u slabosti ljudskog tijela. To je tajna utjelovljenja. Upravo je Božje utjelovljenje to što izaziva sablazan i što za te ljude – ali često i za nas same – predstavlja stanovitu prepreku. Isus, naime, kaže kako je on istinski kruh spasenja, koji donosi život vječni, samo njegovo tijelo je taj kruh spasenja. Kaže da je za ulazak u zajedništvo s Bogom, prije no obdržavanje zakona i vjerskih propisa, važno biti u konkretnom i stvarnom zajedništvu s njim. Jer je spasenje došlo od

njega, u njegovu utjelovljenju. To znači da ne trebamo slijediti Boga u snovima i slikama veličine i moći, nego ga treba prepoznati u Isusovu čovještvu i, samim tim, u braći i sestrama koje svakodnevno susrećemo na svomu životnom putu. Bog se utjelovio i kad mi to kažemo, u Vjeronanju, na Božić, dan naviještenja, kleknemo na koljena da se poklonimo tom otajstvu utjelovljenja. Bog je postao čovjekom od krvi i mesa: ponizio se toliko da je postao čovjekom kao što smo mi, ponizio se dotle da je na sebe uzeo naše patnje i naš grijeh i traži od nas da ga tražimo, ali ne izvan života i povijesti, već u odnosu s Kristom i braćom. Moramo ga tražiti u životu, u povijesti, u svom svakodnevnom životu. Ovo je, braćo i sestre, put koji vodi k susretu s Bogom: odnos s Kristom i braćom.

I danas Božja objava u Isusovu čovještvu može izazivati sablazan i nije je lako prihvatiti. To je ono što sveti Pavao naziva „ludošću“ evanđelja u odnosu na one koji traže čuda ili mudrost svijeta (usp. *1 Kor 1, 18-25*). Tu „sablaznost“ danas lijepo predstavlja sakrament euharistije: kakvog smisla ima, u očima svijeta, kleknuti pred komadićem kruha? Zašto uopće često blagovati taj kruh? Svijet se sablažnjava.

Nakon što je Isus s pet kruhova i dvije ribe nahranio tisuće ljudi, svi su ga veličali i htjeli su mu iskazati čast koja se iskazuje pobjedniku, zakraljiti ga. Ali nakon što On sâm objašnjava kako je taj čin znak njegove žrtve, to jest darivanja njegova života, darivanja njegova tijela i njegove krvi, te kako onaj koji ga želi slijediti mora biti sličan njemu, njegovo čovještvo darovano za Boga i za druge, to im se baš ne sviđa, taj Isus dovodi nas u krizu. Štoviše, zabrinimo se ako nas ne dovodi u krizu, jer smo možda razvodnili njegovu poruku! I molimo za milost da se damo izazvati i obratiti njegovim „riječima vječnoga života“. I neka nam Djevica Marija, koja je u svojem tijelu nosila Sina Isusa, i koja se sjedinila s njegovom žrtvom pomogne uvijek svjedočiti svoju vjeru konkretnim životom.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Pozdravljam sve vas, vjernike iz Rima i hodočasnike iz raznih zemalja. Ima vas iz mnogo zemalja, vidim to po zastavama...

Posebno pozdravljam svećenike, bogoslove i sjemeništare iz Sjevernoameričkog papinskog zavoda – eno ih tamo! – kao i obitelji iz Abbiateggrassa i motocikliste iz Polesinea.

I ove nedjelje sa zadovoljstvom pozdravljam razne skupine mladih: iz Cornude, Covolo di Piavea i Nogaréa u biskupiji Treviso, iz Rogoreda u Milanu, iz Dalminea, iz Cagliarija, iz Pescantine kraj Verone, te skupinu izviđača iz Mantove. Dragi mladići i djevojke, mnogi od vas su zajedno prošli dug put: neka vam to pomogne da u životu kročite putem evanđelja. Pozdravljam također djecu

Bezgrešne.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana